

iblandt den, som ogsaa den ærede Minister bestemt udtalte. Om det just var derfor, han høstede særlig Tak af Udbalgets Formand og Ordfører, ved jeg ikke, jeg ved virkelig ikke, om der er Noget at takke for; thi, naar Ministeren kan føre det igjennem, vilde det være mærkeligt, om han ikke vilde modtage den stærkt forøgede Myndighed, der gives ham gennem denne Bestemmelse, uden at der gives Skolerne nogen Fordel, og hvorved de acceptere og godkjende den Uregelmæssighed, der i de sidste Aar er foregaaet ved Uddelingen til Skolerne, ja, selv til Eleverne. Dette Forslag i § 6 udvider Ministerens Myndighed væsentlig ud over, hvad man blev enig om med hans Forgænger, og ud over, hvad der burde have været fulgt, hvortil imidlertid den Praxis, der er ført i Provisoricaarene, lidet har svaret. Og den ikke blot godkjender og stadfæster den for Fremtiden i en organisatorisk Lov, men den giver endog Ret til at udvide denne Praxis ud over selv det, der i Provisoricaarene er fulgt. Jeg forstaaer ikke, hvorfor vi særlig i dette Dødblik, men for Resten under hvilke som helst Forhold, skulle ofre i den Grad paa Regjeringsmyndighedens Alter for at faae Skattehærens Penge anvendte til den almindelige Befolknings Vel i saa ringe Maal, som der her er Tale om, ringe Maal især, naar man sammenligner det med de overordentlig rundelige Bevillinger paa andre Omraader. For Landbohøjskolen vil man faae et Budget paa 250,000—300,000 Kr., ja, naar vi, hvad der henfset til de økonomiske Bilklaar, hvorunder disse Skoler arbeide, er fuldt berettiget, medtage Renten af Summen, over 300,000 Kr., det giver man for en Skole, der ikke vil komme til at tælle 300 Elever. Jeg indrømmer naturligvis, at ud over denne Undervisning har Landbohøjskolen en særlig Betydning, der ikke kan fastsættes i Tal, men man skalde dog synes, at 26,000 unge Mænd og Kvinder i een Aargang udenfor Kjøbenhavn maatte have Krav paa i det Mindste en lignende Hjælp, der blev ydet efter forstandige Regler, saaledes at der toges Hensyn til alle Sider, og det Hele ikke ensidig lagdes i en enkelt Ministers Haand, for under de nuværende Bilklaar, hvorunder især Agerdyrningen lider, at fremme en bedre Undervisning mellem Landboerne. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men jeg vender tilbage til vore fire Forslag, der gaa ud paa, at Tilstaelsen af Tilskud, der nu lægges i en enkelt Mands Haand, saaledes at den kan ydes efter hans personlige Skjøn, Tilskud, der i visse Tilfælde kunne naae op til et Par Tusinde Kroner, skal ste af Regjering og Rigsdag i Forening.

Det er ikke en Partifordring, vi stille, men det er mere en konstitutionel Fordring i god Overtensstemmelse med Realerne for Bevillingsrettens Anvendelse. Den ærede Ordfører og jeg staa paa dette Punkt paa et saa forskjelligt Staae, at jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for en Lov, der lægger en saadan Myndighed i Ministerens Haand, som denne vil give ham med Hensyn til Udviklingen af vort Landbrugsstoleræsen og vort Folkehøjskoleræsen.

C. Ravn: Angaaende de Forslag, der nu ere motiverede af den sidste ærede Taler, skal jeg kun udtale, at jeg fuldt ud slutter mig til den Motivering for disse Forslag, som af ham er fremsat. Naar jeg ellers har bedt om Ordet, er det nærmest for at motivere de tre første Endringsforslag. Hvad det første Forslag angaar, der gaar ud paa at forøge det faste Lærerpersonale med en Lærer i Zoologi, skal jeg ikke forbyde mig i de Grunde, jeg har derfor. Jeg har tilstrækkelig fremsat dem her ved den Behandling, og de Modgrunde, der kom frem, vare jo af en saadan Art, at de ikke i mindste Maade afstræbte dem; thi det Væsentligste ved det Hele var jo, at de kulminerede deri, at jeg muligvis havde staaet i personligt Forhold til vedkommende Lærer. Jeg skal her, hvad jeg for Resten alt paa et tidligere Standpunkt har gjort, opløse den ærede Taler, der fremsatte dette, om, at jeg ikke har det mindste Kjenndskab til vedkommende Mand, som her ønskes ansat. Idet jeg altsaa anbefaler Thinget at stemme for dette og altsaa optage denne Plads som fast, gjør jeg det i Haab om, at den Mand, naar han ansættes, ikke alene vil vide at give Zoologien i Almindelighed den Ret, der tilkommer den, men at han ogsaa vil vide, at bringe de Studier, han alt har begyndt og forhaabentlig vil fortsætte, til at sætte Frugt i den Undervisning, som han altsaa derved kommer til at give saavel til Skovbrugere som til Agerbrugere, ligesom jeg ogsaa haaber, at han ikke viger tilbage for, hvis man skalde sige, at det blev nødvendigt at overtage ved Siden af den Videnskab, han nu har, ogsaa Mikroskopien. Dermed skal det være anbefalet det høie Thing at stemme for Endringsforslaget under Nr. 1.

Endringsforslaget under Nr. 2 gaar ud paa, at Bygningskomplekset derude bliver noget forøget. I den Kommissionsbetænkning, som har ligget paa Thingets Bord, og som ærede Medlemmer jo altsaa maa være kjendte med, ville de se, at man ogsaa havde været inde paa, at man skalde have en hel ny Staldbygning, idet man gik ud